

мислитъ. Ако чувствата и мислитъ не се проявяватъ, животътъ на човѣка се обезсмисля. Изобщо, въ човѣка ставатъ такива процеси, каквито и въ природата. Докато между природата и човѣка има съгласие, той се въодушевява, радва се на живота. Отклони ли се отъ пътя на природата и вземе свой специфиченъ пътъ, той изгубва радостта и въодушевението си. Много естествено! Човѣшкитъ процеси сж временни и преходни, а природнитъ — вѣчни.

Казвате: Какво значение иматъ идентъ въ свѣта? — Каквото и златнитъ монети. Може ли златната монета да изгуби стойността си? — Не може. — И отъ най-дълбока древностъ да е, златната монета си остава златна, съ опредѣлена цена и стойностъ. Тя всѣкога има обръщение. Не само златото не губи стойността си, но има още много нѣща ценни на всѣко време и презъ всѣка епоха. Представете си, че имате една стара свѣщъ, отъ стотици години, направена отъ най-хубавъ материалъ. Ценна ли е тази свѣщъ и днесъ? — Ако може да се запали и гори, тя е ценна. Това показва, че е направена отъ доброкачественъ материалъ. Когато и да я запалите, тя гори, дава свѣтлина, на която можете да четете. Какво ще кажете за лампа, която може да гори вѣчно? Ако една доброкачествена свѣщъ е ценна на всѣко време, вѣчно горящата лампа ще бжде още по-ценна. Ако златото, свѣщъта и вѣчногорящата лампа не губятъ стойността си, какво бихте казали тогава за необикновенитъ идеи? Да имашъ една необикновена идея,